

Til lovforslag nr. L 233. Betænkning afgivet af kulturudvalget den 21. maj 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Fællesantenneanlægs modtagning fra kommunikationssatellitter m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender, som denne har besvaret skriftligt og i samråd. Endvidere har udvalget haft samråd med ministeren for offentlige arbejder.

Udvalget har herudover modtaget skriftlig henvendelse fra Radiobranchens Faghandlerrorganisation Rateksa.

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministeren for kulturelle anliggenders svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Med henvisning til ministeren for kulturelle anliggenders besvarelse af udvalgets spørgsmål 2, som er optrykt som bilag til betænkningen, forudsætter flertallet, at tilladelsesgivningen vedrørende etablering og drift af radioanlæg til modtagning af radio- og tv-programstof fra kommunikationssatellitter smidiggøres, således at der fremover på dette område kan udstedes tidsubegrænsede tilladelser.

Samtidig forudsætter flertallet, at den nuværende ordning med et årligt gebyr erstattes med et engangsgebyr, som opkræves i forbindelse med tilladelsens udstedelse. Gebyrets størrelse forudsættes fastsat ud fra en nærmere vurdering af P & Ts omkostninger i forbindelse med ordningens administration.

Et *mindretal inden for flertallet* (Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres

medlemmer af udvalget) ønsker endvidere at komme med følgende bemærkninger:

Mindretallet er tilfreds med, at det er lykkedes at få gennemført, at tv-brugerne stilles lige i valget mellem tilslutning til hybridnet eller anskaffelse af parabolantenne. Mindretallet er endvidere glad for, at det nu er fastslået, at brugerne skal have mulighed for at få indflydelse på programvalget i fællesantenneanlæg, at der derudover skal gives mindretalsindflydelse, og at der i større fællesantenneanlæg skal reserveres en kanal til lokalt tv eller lignende. Alle disse ting har mindretallet arbejdet for i de år, der er forløbet, siden de første debatter om hybridnettet startede i Folketinget og i befolkningen i det hele taget.

Mindretallet har derudover noteret sig, at den tvivl, som mindretallet hele tiden har udtrykt om, hvorvidt erhvervslivet overhovedet var interesseret i hybridnettet, og hvorvidt hybridnettet var den bedste mulighed for at forsyne erhvervslivet med bredbåndstjenester, har vist sig at være berettiget. Der er ikke og har aldrig været nogen holdbar baggrund for den påstand, der er blevet fremført af regeringspartierne og Socialdemokratiet: at hybridnettet først og fremmest skulle etableres af hensyn til erhvervslivet.

Mindretallet havde gerne set, at der i forbindelse med forslaget var sket en klarere adskillelse mellem beslutningen om signal-fremføring og beslutningen om programtilbud i hybridnettet. Der har imidlertid ikke i Folketinget vist sig et flertal for en løsning, der kunne indebære adskillelse af de to funk-